

Teprve když stála na chodbě, uvědomila si, že je napůl nahý. Bojovala sama se sebou. Má se vrátit do té strašidelné místnosti?

Tu někoho uslyšela přicházet. Rychle trochu pootevřela dveře a nahmátla koupací plášť, který ležel na křesle hned za nimi. Vytáhla ho ze dveří a hbitě do něj vklouzla.

Pak se vyřítila zpátky k recepci.

„Ano, prosím?“ Žena na dívku s údivem pohlédla.

„Krev... v mém pokoji je krev... a vrčí to ve skříní!“ chrlila ze sebe Biggi zmateně.

Recepční se mírně pousmála.

„Věřte mi, prosím,“ žadonila úpěnlivě Biggi. „Pojďte se mnou... prosím!“

„Nemohu odsud odejít,“ odpověděla žena. „Pošlu ti nahoru pokojskou. Počkej na ni v pokoji. Přijde hned.“

Biggi ovšem za nic na světě nechtěla vejít do pokoje sama. Ale nechtělo se jí ani čekat.

Rozběhla se tedy k bazénu a požádala o pomoc kamarády. Ti okamžitě vyskočili z vody a bez otálení vyrazili s Biggi nahoru.

Patrik otevřel a vstoupil s Lukem do pokoje. Biggi zůstala stát mezi dveřmi.

Kluci nejdřív nakoukli do koupelny. Zrcadlo bylo čistě vyleštěné. Po krvavém nápisu nikde ani stopy.

Pak otevřeli skříň, ale nestalo se vůbec nic. Neozval se jediný zvuk.

„Biggi, ty tvé pitomé strašidelné knížky ti radši okamžitě zabavím!“ oznámil Luk s úšklebkem.

„Ani se jich nedotkneš!“ vyprskla Biggi zuřivě. „Všechno je přesně tak, jak jsem vám říkala.“